

opusdei.org

Prelatovo pismo (kolovoz 2015.)

Prelat razmatra neke liturgijske blagdane u kolovozu tijekom Marijanske godine za obitelj da žive u Opusu Dei, kao i ulogu roditelja u emotivnom odgoju djece

7.08.2015.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

U sredini mjeseca kolovoza blista svetkovina Uznesenja Naše Gospe. Osim toga što slavimo našu Majku

koja je svojim potpunim odgovorom zaslužila milost Božju, vidimo i sliku blaženstva koje nas očekuje ako vjerno odgovorimo na božanski poziv.

„Dok je Crkva u Preblašenoj Djevici već prispjela k savršenstvu u kojem je bez ljage i nabora (usp. *Ef* 5, 27), Kristovi se vjernici još trude da pobjeđujući grijeh rastu u svetosti; radi toga uzdižu svoje oči k Mariji, koja pred svekolikom zajednicom izabраниh sja kao uzor kreposti“[1].

U mjesecu koji započinje ima i drugih marijanskih zaziva koji nas ispunjaju radošću. Sutra, 2. 8., spomen je Naše Gospe od Anđela. 5.8. je godišnjica posvete bazilike Svete Marije Velike i sjećamo se božanskog materinstva Naše Gospe. Konačno, 22.8. slavimo krunidbu Presvete Djevice za Kraljicu i Gospu svijeta. Slijedeći dan, 23.8. donosi nam godišnjicu trenutka kada je sveti Josemaría u svojoj duši

čuo ovaj zahtjev: *Adeámus cum fidúcia ad thronum glóriæ, ut misericórdiam consequámur*: hajdemo pouzdano prijestolju slave, Presvetoj Mariji, kako bismo postigli milosrđe.

Ti dani pozivaju nas također da promatramo da nam je Bog priprazio vječni boravak u Nebu, gdje ćemo biti proslavljeni dušom i tijelom nakon što smo odano slijedili put koji je Bog označio za svakoga čovjeka, svjesni da ima mnogo i bezbroj načina da se prijeđe staza koja vodi u slavu.

Veći dio muškaraca i žena Bog poziva da se posvećuju u braku; drugi, također mnogi, primaju dar celibata kojim služe Crkvi i dušama *indivísó corde*[2], nepodijeljenim srcem. U svakom slučaju – bilo u braku ili u celibatu – uvijek se radi o božanskom pozivu koji Gospodin upravlja svakom čovjeku.

Već od tridesetih godina prošloga stoljeća sveti Josemaría je potpuno uvjereno propovijedao o toj stvarnosti; to je vrijeme kada se poziv na svetost shvaćao skoro isključivo kao svećenički i redovnički. Ipak, naš Otac je u svojem propovijedanju i u duhovnom vodstvu inzistirao: ***Smiješ se što ti kažem da imaš “bračno zvanje”? – Pa imaš ga: upravo tako, zvanje***[3].

Za dobar odgoj djece potrebno je da im se pomogne da zadobiju podobnu pripravu kako bi slobodno odabrali put koji ih vodi k Bogu, zadatak koji je roditeljima vrlo svojstven. Crkva je uvijek inzistirala na tome da očevi i majke ne mogu drugim ljudima delegirati tu obavezu. Već je Pio XI. razotkrio zlo tog „naturalizma koji (...) napada odgojno područje u osjetljivoj materiji kao što su moral i čistoća“[4]. A sveti Ivan Pavao II., u apostolskoj pobudnici *Familiaris*

consortio potvrđuje: „Odgoj za Ljubav kao sebedarje predstavlja također neophodnu pretpostavku za roditelje (...). Nasuprot kulturi koja velikim dijelom »banalizira« ljudsku spolnost, jer je tumači i živi na način koji je osiromašuje i uprošćuje, povezujući je jedino s tijelom i sebičnim užitkom“[5], oni koji vode kuću moraju vrlo ozbiljno promisliti u tom smislu o dostojanstvu osobe koja je stvorena na sliku i priliku Božju.

U tom kontekstu je svakako neotuđiv odgoj na čistoću kao krepost kojom se razvija autentična zrelost svakoga muškarca i svake žene i osposobljuje ih da poštuju i promoviraju pripadanje tijela Bogu. Stoga, oni koji su glavni u obitelji moraju paziti i posebno gledati na zapažanje znakova Božjeg poziva u odgajanju na djevičanstvo kao najveći oblik dara koji sačinjava unutarnji smisao ljudske seksualnosti[6].

Zasigurno mogu i moraju očevi i majke u nekim slučajevima dati savjet dobro obrazovanim ljudima, ali inicijativa i odgovornost uvijek pripadaju njima. Ne trebaju pokazati suzdržanost ili strah kada se suočavaju s tim temama. Posebno se obraćam vjernicima i Suradnicima Djela koji su pozvani na brak. U nadnaravnom smislu i ljudskom ljubavlju, bliskom susretljivošću primijetit ćete nemir koji nastaje u vašoj djeci i tada ćete postupati pažljivo, potpomognuti molitvom.

Sveti Josemaría je ozbiljno i ljubazno savjetovao roditelje da se oni sami brinu da govore s djecom o početku života i koristio je razumljive primjere. ***Prije nego im neki loš dječak ili izopačena djevojčica govori o životu, govorite im vi: tvoj muž i ti. U prisutnosti Božjoj, s takvom pažnjom da te zagrle i kažu: mama, kako si dobra. I kako je tata dobar. I kako je dobar Bog***

Naš Gospodin koji vam je dao tu moć da nam darujete u život! Kako je to lijepo! Nemojte govoriti o rodama!

Istina, istina u točno vrijeme, saslušana iz usta majke i oca. U školi ne. To Crkva nikad nije htjela. Nije dobro! Ne može se s vašom djecom postupati kao sa životinjama. To su djeca Božja! A osim toga su i vaša djeca. Svatko od njih vrijedan je najdragocjenijeg bisera; i treba im se obraćati različito prema uvjetima njihova psihičkoga i fiziološkoga razvoja[\[7\]](#). Ovo je veliki horizont također i za one brakove kojima Bog nije dao djecu, kako bi surađivali svojim primjerom i svojom riječi na obrani divne kreposti čistoće.

Podsjetio sam vas da Bog najveći dio muškaraca i žena poziva na brak. U pripremi za taj korak važnu ulogu

igra period zaručništva. *Katekizam Katoličke Crkve* tvrdi da djeca imaju pravo i dužnost odabrati svoj život i ujedno dodaje: „Kad odrastu, pravo je i dužnost djece izabrati zvanje i vlastiti životni stalež. Te nove odgovornosti preuzimat će u povjerljivu odnosu s roditeljima, od kojih će tražiti i rado primati upozorenja i savjete. A roditelji će paziti da djecu ne sile ni glede izbora zvanja ni glede izbora ženidbenog druga. Ta dužnost obazrivosti ne prijeći im pomagati djeci mudrim savjetima, osobito kad namjeravaju osnovati obitelj“[8].

Naš Utemeljitelj je preporučio da vrijeme zaruka ne bude previše dugo: logično kako bi se došlo do obostranog upoznavanja i potvrdila ljubav koja kasnije mora uvijek rasti. U to vrijeme potrebno je imati umjerenost i vladanje prema zakonima Božjim. ***Moral se ne može mijenjati, kao što ni vjera ne može***

postati drugačija: to spada u polog koji je Isus Krist ostavio u rukama Crkve (...). Nitko to ne smije dirati! Stoljećima će polog ostati isti kao što je to bio i na početku[9].

Nažalost, i na tom području proširile su se krive ideje i krivo ponašanje koji su u frontalnom sukobu s prirodnim zakonom i pozitivnim božanskim zakonom. Papa Franjo je prije nekoliko mjeseci u jednoj audijenciji izložio neke točke tradicionalnoga poučavanja Crkve. Među ostalim podsjeća da je **savez ljubavi između muškarca i žene savez za život, ne improvizira se, ne čini se za dan ili dva. Ne postoji brak na ekspres: potrebno je raditi na ljubavi, potrebno je hodati. Savez ljubavi između muškarca i žene uči se i poboljšava**[10]. I dodaje realistički: **tko hoće sve i odmah, nakon toga također i**

napušta sve – i odmah – zbog prve poteškoće (ili prvom prilikom)[11].

Ako roditelji paze na fizički i duhovni razvoj djece, mnogo lakše će primijetiti kada im bude potreban konkretan savjet ili usmjerenje. U isto vrijeme moraju priznati moguć i veličanstven poziv kod nekog od djece kako bi se ona u apostolskom celibatu odlučila na služenje Bogu i dušama. Kada se roditelji prestraše zbog te okolnosti i prekomjerno se usprotive tom odabiru, pokazuju barem to da u duši imaju premalo duha Isusa Krista i da se njihovo kršćanstvo dobrim dijelom nalazi u površnosti. Logično je da taj događaj razmotre u prisutnosti Božjoj i ako imaju nepopustljiv stav, neka se promijene. Mislim da će samo oni koji ljube put celibata dublje shvatiti uzvišenost čistoga braka.

Vraćam se na početak tih misli. Sveti Josemaría bio je prema volji Božjoj

odlučan glasnik poziva na svetost svih staleža. Često je ponavljao da bračnu ljubav blagoslivlja sa svojim obojim svećeničkim rukama, jer ***supružnici su i poslužitelji i materija sakramenta ženidbe (...).*** Ali također, uvijek kažem da ljudi koji slijede poziv na apostolski celibat nisu stare cure koje ne razumiju ili ne vrednuju ljubav; naprotiv, njihovi se životi mogu jedino objasniti u smislu te božanske Ljubavi (volim je napisati velikim slovom) koja je sama bit svakoga kršćanskog poziva.

Nema ničeg proturječnog u tome da smo potpuno svjesni vrijednosti poziva na brak i da razumijemo veću izvrsnost poziva na celibat propter regnum caelorum- "zbog kraljevstva nebeskog" (Mt19, 12). Uvjeren sam da će svaki kršćanin koji se trudi znati, prihvatiti i voljeti učenje Crkve, savršeno

razumjeti kako je to dvoje usklađeno, ako se također trudi znati, prihvatiti i voljeti svoj osobni poziv. To će reći, ako ima vjere i živi po njoj (...).

I tako kršćanin koji se nastoji posvetiti u braku i svjestan je veličine vlastitog poziva spontano osjeća posebno poštovanje i duboku privrženost prema onima koji su pozvani na apostolski celibat. Kada netko od njegove djece, s Božjom milošću, stupi na taj put, on se istinski raduje i počinje još više voljeti svoj poziv na brak jer mu je omogućio da ponudi plodove ljudske ljubavi Isusu Kristu, koji je velika Ljubav svih ljudi, u braku ili u celibatu[12].

Slijedećeg 15. 8. obnavljamo – kao i sve godine – posvetu Opusa Dei slatkom Srcu Marijinu koju je naš Otac prvi put učinio u Svetoj kući u

Loretu godine 1951. Potičem vas da mnogo puta ponovite strelovitu molitvu koju nam je on tada preporučio – *Cor Mariae dulcíssimum, iter para tutum!* – moleći također Blaženu Djevicu Mariju da pripravi siguran put: onima koji su primili poziv na brak i onima koji slijede Isusa Krista na stazi apostolskog celibata.

Prije nekoliko dana imao sam priliku otići u Lurd i predočio sam sva svetišta posvećena našoj Majci, prateći vas posvuda gdje idete. Ne zapostavite na molitvu za Papu, njegove nakane i slijedeću Sinodu o obitelji. Prije neki dan rekli su mi ljudi koji nisu blizu Djela: „U Opusu Dei mnogo se ljubi Djevicu“: u pravu su i mi se moramo truditi – svaki pojedinac – da u tome nastojimo sve više.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac

+ Javier

Pamplona, 1.8.2015

[1] II. vatikanski sabor, Const. *Lumen gentium*, br. 65.

[2] Usp. 1 *Kor* 7, 32-34.

[3] Sveti Josemaría, *Put*, br. 27.

[4] Pio XI., enc. *Divini illius Magistri*, 31.12.1929., br. 49.

[5] Sveti Ivan Pavao II., Exhort. ap. *Familiaris consortio*, 22.11.1981., br. 37.

[6] Usp. *isto*.

[7] Sveti Josemaría, bilješke s obiteljskog skupa, 5.7.1974.

[8] *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 2230.

[9] Sveti Josemaría, bilješke s obiteljskog skupa, 28.11.1972.

[10] Papa Franjo, govor na općoj audijenciji, 27.5.2015.

[11] *Isto*.

[12] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br. 92.

Copyright © 2015. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
kolovoz-2015/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-kolovoz-2015/) (22.02.2026.)